

मन्दात (मन्द + घट् *Aug*) 1) adj. ein mattes Auge habend R. 4, 21, 1. — 2) n. Verlegenheit, Schamgefühl AK. 1, 1, 23. H. 311 (fehlerhaft मन्दात्त beim Schol.). Hā. 133. Hālā. 2, 412. कुलवधूरतिमन्दातमन्धरा Schol. bei Wilson, Sāmānjak. S. 174. Vgl. मन्दास्य.

1. मन्दाग्नि (मन्द + घृ) m. Verdauungsschwäche Suçr. 1, 174, 17. 210, 9. 232, 13. Verz. d. B. H. No. 963.

2. मन्दाग्नि (wie oben) adj. an Verdauungsschwäche leidend KATHās. 54, 174. Mārk. P. 15, 39. — Vgl. मन्दानल.

मन्दात्मन् (मन्द + आ) adj. einfältig, dumm (von Personen) MBh. 3, 2647. 4, 427. 5, 7526. R. 3, 46, 20.

मन्दादर (मन्द + आ) adj. wenig Rücksicht auf Etwas (loc.) nehmend, wenig besorgt um: ममाकारदाने Hit. 50, 7. 58, 13.

मन्दानल (मन्द + अ) adj. an Verdauungsschwäche leidend; davon nom. abstr. ल n. Verdauungsschwäche KULL. zu M. 11, 51. 132. — Vgl. मन्दाग्नि.

मन्दाय् (von मन्द), ऽयति und ऽयते gaṇa भृशादि zu P. 3, 1, 12 und gaṇa लोकितादि zu 13. 1) zögern: मन्दायमाना Vikr. 56. मन्दायते न खलु सुकृदामभ्युपेतार्थक्या: Megh. 39. — 2) schwach —, matt werden: दिशि मन्दायते तेजो दत्तिणस्यो रवेरपि Ragh. 4, 49.

मन्दायुम् (मन्द + आ) adj. ein kurzes Leben habend, nicht lange lebend Bhāg. P. 1, 16, 10.

मैन्दार Uṇādis. 3, 134. m. n. Siddh. K. 249, b, 4. 1) m. a) Korallenbaum, *Erythrina indica*; zugleich als einer der 5 himmlischen Bäume betrachtet, AK. 1, 1, 4, 25. 4, 2, 6. H. 179. 1141. an. 3, 590. fg. Med. r. 197. fg. Hālā. 1, 135. 2, 45. MBh. 2, 389. 3, 172 (दिव्य). 11573. 13, 1443. Hariv. 7026. 7168. Ragh. 6, 23. Kumāras. 5, 80. 6, 5. Megh. 68. 73. Çāk. 161. 100, 16. Vikr. 6. 127. Spr. 1928. KATHās. 34, 231. Git. 9, 11, 14, 34. Bhāg. P. 3, 15, 19. 8, 2, 10. Pāṇkar. 4, 6, 17. 10, 48. 12, 20. 3, 5, 10. 7, 39. Çātr. 1, 40. Verz. d. B. H. 144, 10. Verz. d. Oxf. H. 78, b, 19. 20. 24. Ind. St. 2, 262. eine weisse Varietät der *Calotropis gigantea* R. Br. AK. 2, 4, 2, 61. H. an. Med. Stechapfel (धूर्त) Med. — b) der Himmel (vgl. मन्दर) Verz. d. Oxf. H. 190, a, 18. — c) Elephant (vgl. मन्द, मन्द) Med. — d) N. pr. eines Sohnes des Hiraṇjakāçipu MBh. 13, 663 (मन्द ed. Calc.). eines Vidjādhara Mārk. P. 63, 14. 64, 2. — e) N. pr. einer Einsiedelei Verz. d. Oxf. H. 60, a, 41. eines Berges R. 4, 37, 2, v. l. für मन्दर. — 2) f. 3 eine best. Pflanze Suçr. 2, 116, 19. — Vgl. कृत, मान्दार, मान्दार्प.

मन्दारक (von मन्दार) 1) m. *Erythrina indica* Pāṇkar. 4, 6, 22. — 2) f. मन्दारिका N. pr. eines Frauenzimmers Mālatī. 21, 17.

मन्दारकदिन (म + दिन) n. Bez. eines bestimmten Tages Verz. d. Oxf. H. 97, b, 24.

मन्दारमाला (म + मा) f. 1) ein Kranz von Mandāra-Blumen Çāk. 161. — 2) N. pr. eines himmlischen Weibes, einer Tochter Vasu's, KATHās. 45, 353.

मन्दारव m. = मन्दार 1. Burn. Intr. 178. 535 (मान्दारव). Lot. de la b. l. 306. Lalit. 8. 246. मान्दार ed. Calc. — Vgl. मन्दार.

मन्दारवती (f. von मन्दारवत् und dieses von मन्दार) f. N. pr. eines Frauenzimmers Vet. in Lā. (II) 12, 19. Verz. d. Oxf. H. 152, b, 11.

मन्दारषष्ठी (म + ष) f. der 6te Tag in der lichten Hälfte des Monats Theil.

nats Māgha Wilson, Sel. Works II, 194. Verz. d. B. H. 135, a, 8 = Verz. d. Oxf. H. 34, a, 40.

मन्दारसप्तमी (म + स) f. Bez. eines bestimmten 7ten Tages Verz. d. Oxf. H. 41, a, 19.

मन्दारिता f. nom. abstr. von मन्दारि (मन्द + अरि) und von मन्दारिन् (adj. von मन्दार) NALOD. 2, 22.

मन्दारु m. = मन्दार 1. Uṇādis. zu Uṇādis. 3, 134. — Vgl. मान्दारव. मन्दास्य n. Verlegenheit, Schamgefühl Çābdar. im ÇKDr. Fehlerhaft für मन्दात.

मन्दिकुकर m. ein best. Fisch Brūnir. im ÇKDr. मल्लिकुकुड v. l.

मन्दितमानिन् R. Gora. 2, 7, 3 fehlerhaft für पण्डितमानिन्.

मन्दित् (von 1. मद्, मन्द) adj. 1) ergötzend, erheitend, begeisternd: der Soma RV. 1, 121, 8. 134, 2. 2, 11, 11. 9, 58, 1. मन्दी मदाय तोषते 107, 9. 10, 28, 3. 94, 1. मत्स्वा सुशिप्र मन्दिभिः स्तोमैर्भिर्विषयचर्षणे 1, 9, 3. Wenn ebend. 2 im Text steht मन्दिमिन्द्राय मन्दिने. | चक्रिं विद्यानि चक्रये, so ist daraus nicht eine Form मन्दि zu schliessen, sondern eine ungenaue Wiedergabe der Aussprache, durch welche नम् von मन्दिनम् mit dem folgenden 3 verschmolzen wurde, anzunehmen. — 2) sich freuend, fröhlich, begeistert Naigh. 4, 1. Nir. 4, 24. RV. 1, 9, 2. 101, 1. 10, 96, 6. वज्र 1, 121, 12. 4, 43, 1. अनु घेन्मन्दी मधोनः 8, 2, 33.

मन्दिनिस्पर्श (मन्दिन् + नि) adj. nach Soma lüsten RV. 4, 45, 4.

मन्दिमन् m. nom. abstr. von मन्द gaṇa पृथ्वादि zu P. 5, 1, 122.

मन्दिर Uṇādis. 1, 152. 1) n. Behausung, Gemach, Haus, Wohnung, Burg, Palast, Tempel; = गृह, अगार AK. 2, 2, 4. 3, 4, 25, 186. H. 990.

an. 3, 589. Med. r. 198. Hālā. 2, 136. = नगर AK. 3, 4, 25, 186. H. an. Med. — INDR. 5, 52. VARĀH. Bhā. S. 4, 2. 46, 71. (धायते) सुस्तमैरिव मन्दिरम् Spr. 122. 176. नित्योत्सवैर्मन्दिरम् (भाति) 1518. पितृ 5373. KATHās. 4, 28. 29, 51. 36, 31. Mārk. P. 16, 53. Pāṇkar. 4, 7, 55. Vet. in Lā. (II) 28,

13. Verz. d. Oxf. H. 93, b, N. BHATT. 8, 96. उक्तिर्मन्दिरात् Gemach Vid. 129. KATHās. 3, 73. 42, 183. 189. Burg Hariv. 6506. Ragh. 12, 83. Kumāras. 7, 55. मन्दिरं Vikr. 35, 2. Vid. 171. 178. KATHās. 4, 71. 28, 7. 45. 29, 14.

44, 114. 46, 243. नृप H. 992. Rāga-Tar. 1, 368. यम Hārv. 5955. विष्णु Tempel Verz. d. Oxf. H. 22, b, 31. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 507, Cl. 27. Bhāg. P. 9, 4, 16. Theil eines आयतन 3, 1, 23. मृगेन्द्र die Behausung eines Löwen Spr. 4009. अवस्कार Abtritt Rāga-Tar. 5,

406. Am Ende eines adj. comp.: तीराब्धि im Milchmeer wohnend Pāṇkar. 4, 3, 30. Nach BHAR. zu AK. auch masc. ÇKDr. मन्दिरा f. Viçva bei Uṇādis. स्मरभूपतिसौन्दर्यमन्दिरेव KATHās. 4, 7. Palast 26, 283. = मन्दुरा Stall BHAR. im Dvirūpak. Wilson. Vgl. अर्णव, केलि, जलपल्ल,

जीव, पितृ, प्रतिमन्दिरम्, खलि, राज, मुर. — 2) m. a) das Meer H. an. Med. — b) Entsekle H. 614. — c) N. pr. eines Gandharva

Çātr. bei Wilson.

मन्दिरपशु (म + पशु) m. Katze (Hausthier) Çābdar. im ÇKDr.

मन्दिरमणि (म + म) m. Bein. Çiva's H. 4, 42.

मैन्दिर (von 1. मद्, मन्द mit dem suff. des superl.) adj. am meisten ergötzend RV. 8, 2, 9.

मन्दीक (मन्द + 1. क), करोति schwächen, verringern: मया र-श्मिसेपमनाश्रयस्य कृतो वेगः Çāk. 5, 13. इत्थं रते: किमपि भूतमदृश्यत्प